

§ 5. Openingsrede van Prof. Mr. V. H. Rutgers.

Broeders en Zusters,

Het eerste woord, dat ik tot U spreek, zij gewijd aan de nagedachtenis van Alexander Willem Frederik Idenburg, dien God 28 Februari dezes jaars tot zich nam.

Ook wij verloren zeer veel in hem. De Vrije Universiteit had de liefde van zijn hart. Hij diende haar met groote getrouwheid. Directeuren, Curatoren, Professoren, en allen, die de vergaderingen van Directeuren met Voorzitters en Secretarissen der Provinciale Comité's plegen bij te wonen, weten hoezeer de zaken der V.U., groote zoowel als geringe, zijn belangstelling en zorg hadden. Wij herinneren ons zijn bezielend openingswoord op de vijftigste algemeene vergadering onzer Vereeniging, 3 Juli 1930 te Utrecht gehouden. Zijn kinderlijk geloof, zijn vurige liefde voor zijn Heiland, zijn ijver en trouw in den dienst van Gods Koninkrijk, zijn ootmoed en eenvoudige godsvrucht, zijn warm en bezielend spreken, zijn kloek en mannelijk handelen, blijven bij ons in gezegend aandenken. Wij danken onzen Vader in de hemelen, Wiens genadige gunst ons Idenburg gegeven heeft.

Ook andere plaatsen in onzen kring kwamen leeg. Enkele dagen na onze vorige jaarvergadering werd Ds. H. Hummelen aan de zijnen en aan zijn arbeid ontruikt. Van dien arbeid gedenken wij hier met dankbaarheid, wat hij in het belang der Vrije Universiteit, wier alumnus hij geweest was, heeft verricht, laatstelijk als voorzitter van het Provinciale Comité in Gelderland.

Eenige maanden later ging onze broeder C. van Venetien heen, aan wiens toewijding met name het Provinciale Comité van Limburg, waarvan hij secretaris is geweest, een dankbaar aandenken bewaart.

En nu Broeders en Zusters, wacht ons de arbeid, wachten ons ook de zorgen van het heden. Onze Vereeniging maakt een moeilijken tijd door. De financieele zorgen zijn niet gering. Voor de vermeerdering van de vaste inkomsten met *f* 60.000.—, noodig voor de instandhouding der vierde faculteit, is enkele jaren geleden een actie ingezet, die nog zeer ver van haar einddoel verwijderd was, toen de crisis intrad, en ook op de inkomsten onzer Vereeniging haar werking ging oefenen. De opbrengst der contributies, die *f* 150.000.— bedragen moet, was in 1933 tot ruim *f* 122.000.— gestegen, maar is in 1934 tot ruim *f* 119.000.— teruggelopen. Dat deze afnemening niet is toe te schrijven aan verflauwing der propaganda, blijkt wel uit het feit, dat van 1933 tot 1934 het aantal contribuanten (leden en begunstigers) nauwelijks afnam, en zelfs in het gebied van 7 van de 13 Provinciale Comité's nog steeg, in de twee deelen van Friesland met 90. Het is geen gering resultaat, zulk een toeneming van het aantal contri-